

30. jubilejno srečanje mladih pesnikov in deklamatorjev
Črnomelj, 11. junij 2020

Mladi pesniki in pesnice naše šole se predstavljajo.

ŠTIRI STENE

Otroci!

Aha, otroci ...

otroci so doma!

Najprej veseli vsi,

ker šole ni.

A mame? – Stokajo.

In od napora skoraj jokajo.

Študentje doma garajo ...

Kako v parlamentu? Se igrajo?

Opazke jim letijo v obraz!

Ali res le zapravljajo čas?!

Nihče nima zdravila ...

Mogoče ga bo nona najprej izumila.

None vedno vedo, kaj je treba naredit,
pa čeprav se v vojni z boleznijo ne moreš skrit.

Nobenemu se v osami biti več ne da,
samo bolezen vztraja in se ne preda.

Se ne preda ...

Laura se je v kategoriji osnovnošolski pesniki s to pesmijo uvrstila med pet finalistov.

TRENUTEK

Ahh, ta karantena!

Koronavirus?

Zaradi tebe je nastala čista zmeda!

Ljudje!

Kitajska v razsulu!

Italija čez mejo poje na balkonih!

Španci plešejo v ritmu krize,

Francozi pa na trgu Pariza pospravljajo mize.

Vse je čisto za umret.

Turisti so šli,

čas je, da se umaknemo tudi mi!

PREBLISK

A mogoče ta korona,
niti ni tako slaba življenjska globa.

Morda se mi le zdi,
da je svet čistejši,
če se poskrijemo mi???

Svetlo trave zelenijo,
še v kanalih ribe se podijo.
Na Kitajskem sonce posijalo,
mir, tišina – pticam glas dajalo.

Ahh, ta svet!

SAMOTA

Sama ...

Brrrrrr, je mraz

ko po stopinjah prednikov

vstopaš v mrtvo vas

Vušššš, je čas

ko mimo tebe brzi

v neznano ljudsko gaz.

Škripanje

trepet!

Strah ljudem pokaže svet!

Oči so v ogledalu moje

ki gledajo sebe

vidijo mene

samo črnino

morsko globino

ki zakriva sončno gladino.

Sama...

PLAMEN JE RDEČ ...

Plamen je rdeč,
v soju dišečih sveč.

Plamen si ti,
ki upanje v meni prebudi.

Cvet se zbudi,
ko sonce svoj prihod naznani.

Luna sem jaz,
ker me ne ustavi mrak.

Smeh je težak,
a drugačen je mrak.

Ta je zastrašujoč,
meni obroč.

A pomaga mi, da plamen rdeč,
tisti v soju dišečih sveč,
popelje me
čez polje mavrice.

V potok,
kjer upanje
najde se.

Mogoče s tabo ...

Mogoče ne ...

Eva Bremec, 9. razred

SAMOOSAMA 1

SREČNO NOVO LETO!

Kitajci so zavpili
in se takoj za tem,
v karanteno zaklenili.

Drugod po svetu pa:
Kitajska daljna je deželica,
do nas ta stvar nikdar ne bo prišla.

Ko še dobro se ne ve,
kako se virus imenuje
države celega sveta razglašajo epidemije.

Pandemija – kakšna traparija!
nekateri so trdili,
nato pa ena kavica preveč
in na respirator so jih pritrdili.

Vsi drugi ...
so se v osamo skrili.

SAMOOSAMA 2

Prehitro v tej svetovni tekmi

Italija po številu okužb vodstvo je prevzela.

Vsi res težko verjeli so,

da še Kitajce je prehitela.

Kriza pa največja ravno ob naši meji je bila.

Primorcev so se v Ljubljani bali,

bolj kot med vojno Nemcev slovenski državljani.

Najbolj smešno,

mislilim – grozno – pa je to,

da prva okužba v Sloveniji

ne pojavi v Novi se Gorici

ampak v prelepi naši prestolnici.

Nato zaprli vse nenujne so obrate

in začeli kazni pisati, če zunaj klepetate.

Sledil ukaz:

ajd, med štiri stene, brate!

SAMOOSAMA 3

Ko resnosti zaved'li so se ljudje,
trgovine so izropali kot se zagre.
Kvas, mila, razkužila,
wc papir – pa vreden več kot vsa zlatnina.

Kmalu se pojavi še en problem.
Maske, ki naj iz Bosne skoraj bi prispele,
ti šment ti! v zrak so izpuhtele.

Nato dobili smo za silo
par mask in razkužilo.
A v zdravstvu miru še zdaleč ni,
saj preprosto nimajo dovolj ljudi.

Milijone obljublajo človeku,
ki iznašel bi to magično zdravilo.
A še nekaj časa ga ne bo,
saj premalo testov je opravljeno.

Nihče ne ve, kako nastal je.
Nekateri pravijo zarota,
drugi pač – pomota.
Koncu pa z začetkom skupno je prav to,
da nihče ne ve, ne kdaj, ne kaj bo!

Zato moramo se osamiti,
za zidove stanovanj poskriti,
družabno življenje še za trenutek pozabiti.

Kristina Ušaj, 9. razred

KONS K

Po svetu vlada kaos.
Ljudje morajo ostati doma.
Korona virus je povsod.
Covid-19 nevaren?
Žrtve vse po svetu.
Največ žrtev v Italiji, ZDA in Španiji.
Ljudje ne upoštevajo pravil?
Denar gre za zaščitno opremo.
Prostovoljci dobrodošli.
Zdravniki dovolj zaščiteni?
Delo zdravnikov se povečuje.
Čepovan še ni na udaru.
Covid 19 pri nas?
Otroci veseli, ker jim ji treba v šolo.
16. marec: začetek karantene
18. maj: konec karantene?
Karantena do konca šolskega leta?
Podrobnosti niso znane.

HAIKU

Pozor, Korona.
Vsi ostanemo doma.
Lahko kmalu ven?

OSAMA

Tiho, neslišno od nekje je prišla,
ljudi vse v hiše zaprla.
Dolgčas počasi pod kožo nam plazi,
Osama ne ugaja nam več.

Polega za zdaj se ta virus počasi.
So res mimo začasno temni ti časi?
Ni vsem všeč, da stanje je tako,
saj šola se spet bo začela vsekako.

Tadeja Kravanja, 9. razred

KAJ VZELO DRUŽENJE MI JE

Kaj vzelo druženje mi je?

»**Ostani doma**« iz ust prihaja le.

Res misliš, da želim si to pisati zdaj?

Oh prosim, še stojim komaj.

Niti v klopi šolski ne sedim,

A dela, vrh, čez glavo, naredim.

Virus vsak dan se med nami potika,

In že išče nove žrtve, le enega dotika.

Res upoštevaj vsa navodila,

Usta z masko si prekrij,

Skupaj zmogli bomo vsi!

SLAVEN, OSAMLJEN SVET

Fant nekje po netu se potika,
spet po instagramu stika.
Všečke in komentarje vse povprek deli,
pod prsti že kar dobro ga skeli.

Slaven dečko vsak dan bolj je,
followerjev že prek milijon je.
Človek bi si mislil, da veliko prijateljev ima,
a osamljen vsak dan čepi doma.

Pa mladeniču mama na lepem reče:
»Pojdi ven, fant moj, življenje mimo tebe teče!«
Sin bliskovito odgovoril je:
»Saj bi, a kaj, ko ta svet tuj mi je.«

POSTELJA KORONSKA

Ležala na postelji je bolniški,
skoz' okno so peli ji modri ptički.
Gledala že sedmi dan jih je,
a v mislih vsak dan potovala drugje.

Zdravniki nad njo obupali so že,
na zadnje minute čaka leže.
»Korona pač pobrala jo bo,«
so rekli njeni mami grdo.

Mama noč in dan ob njej je sedela,
hčerki prigovarjala: »Kmalu spet boš vesela!«
Punca velika verjela ji je,
saj upanje vedno zadnje umre!

Bine Bolčina, 9. razred

COVID19

China – ta glavna je dežela,

Wuhan – po celem svetu razpoznan!

Odkrit nov, specialen virus tam.

Oj, koronavirus, korončivirus, koronica.

Vsi, v galop v lekarne, po maske, rokavice.

Hitro, hitro, da nas korona ne ulovi.

In pridno z milom v roki, ostanemo doma nasmejani vsi.

Oj, koronavirus, korončivirus, koronica.

Dnevi vlečejo se kot leto, nič se ne zgodi,

a pesem optimizma nas vse skupaj gor drži.

1kokraki, enakokraki trikotnik učiteljica po skypu kriči.

Oj, koronavirus, korončivirus, koronica.

9 mesecev je še do cepiva, da koronca nas zapusti?

Držimo, držimo pesti, da se to res zgodi.

SAMOTA

Korona, korona,
kaj si naredila?
Naša življenja si
popolnoma spremenila.

Nič več v šoli,
doma le sedimo
in se preko Zooma
z učiteljico učimo.

Korona, korona,
kaj si naredila?
Ljudem si potovanja
omejila.

Zdaj vsi doma smo,
se okrog hiše vrtimo
in si konca
korone želimo.

Korona, korona,
od kje si se vzela?
Z druge celine
si k nam priletela.

Vsi skupaj stopimo,
pravil se držimo,
da v tej bitki bi mi
kratke ne potegnili.

KORONA

Korona je med nami!

Obvezno si nadeni masko!

Razkuži roke!

Ohranjaj razdaljo!

Natakni si rokavice!

Ampak tudi to minilo bo!

NAŠI JUNAKI

Cel dan ste v službi,
da pomagate družbi.
Za bolne skrbite,
na pomoč prihitite,
da lačni nismo, poskrbite.

Zdravniki in sestre,
policisti in gasilci,
prodajalci in vozniki.
Hvala vam naši junaki,
da za nas nesebično skrbite.

Avtor: Jernej Šuligoj, 8. razred

Larisa Krivec, 8. razred

KORONAVIRUS

Zaprte šole so vse
in zdaj učenje še težje je.
Ne razmem snovi,
ki zaradi tebe beremo jo vsi.

Ko mi smo doma,
nas dolgčas pozna,
z nami se korona igra.

Prosimo te vsi,
pojdi stran,
da še kdo ne zboli,
zaradi tebe nebo krvavi.

Poišči drug planet,
da boš imel kaj za počet,
saj zadeva je resna,
država je v karanteni besna.

Na televiziji si,
v trendu prva na lestvici,
o tebi pišejo vsi.
Bolj popularna si kot sama Beyonce.

SAMOTA

Ta karantena zelo se vleče,
otroci doma vpijejo od sreče,
mene pa samota peče. –
A življenje teče.

Samota me ubija,
razvija se mi bujna domišljija.
Kako in kdaj pridemo v šole nazaj? –
A življenje teče.

Včasih res ne maram človeške podobe.
Včasih je dobro biti sam.
V samoti odkrivam, kaj vse znam. –
A življenje teče.

UPANJE

Pojdi proč, korona ti!
Zaradi tebe zagrenjeni smo vsi.
Zakaj cepiva še ni?

A upanje nikoli ne umre.
Še bo dobro vse,
če nas virus ne požre.

Matevž Bremec, 7. razred

SAMOTA

Dnevi smeha,
dnevi teka,
dnevi veselja in norčij,
kje ste danes,
ko sem sam v svoji sobi
in nikjer nikogar ni.

V tej samoti strah me grabi,
v glavi me tišči,
slišim le soseda zraven,
ki med stenami kriči.

Kdaj bo to minilo,
kdaj se bo zjasnilo,
saj že mesec v hiši sem zaprt,
kot da ne bi bil obsojen na življenje,
ampak na smrt.

UPANJE

Korona z daljnega vzhoda je prišla
in obnorela več kot pol sveta.
V Sloveniji vsi pred njo bežimo,
niti v šolo ne hitimo.

Razkužila in maske
to glavna so dobrina
šivalne sposobnosti pa naša vrlina.

Maske bele, modre, pisane, rdeče
doma visijo
in kot modni dodatek
ob vhodu v trgovino zaživijo.

Če jo kdo še nima
pri meni naj se zglasi
in po meri jo dobi.

Maske doma narejene lepe so vse,
a lepše od naših nasmehov, žal ne.
Upam, da maske kmalu bomo sneli
in po starem zaživeli.

KORONA

O korona virusu govorijo vsi,
zato zdaj nobenega miru več ni.
Celo učitelji so nam dali to nalogo,
da spišemo pesem za to nadlogo.
Upam, da kmalu končalo se bo vse to
in da virusu pomahamo v slovo.

Ko tega virusa bo konec,
zazvonil zjutraj spet bo šolski zvonec.
Maske, knjige, razkužila,
šolske torbe in učila.
To bo pravi direndaj,
kot da bi se vrnil pustni čas nazaj.

Spraševanje, pod masko hihitanje,
predpisani razmik in tiho branje.
Za malico utekočinjen sendvič,
za kosilo na kruh namazan nič,
tako da bom pri športni vzgoji
čisto bled, kot živ mrlič.

Neli Pisk, 7. razred

UPANJE

Zjutraj zbudim se, sonce posije,
a mene grenka žalost oblije.
Rada bi se s prijateljicami družila,
z upanjem, da nobene ne bi okužila.

Rada bi se z dedkom in babico smejala
in bi ju vsak dan s svojo družbo razveseljevala.
Upam, da kmalu prišel bo ta čas,
ki vse skupaj združil bo nas.

POMAGAM

Prišli so k nam težki časi,
Odpri smo srca tako kot včasih.
Mnogi so delali noč in dan,
A ves trud ni bil zaman.
Glasno moramo vzklikniti,
Ampak res odprtih src misliti -
Moramo si pomagati.

VSE JE ZA NEKAJ DOBRO

Grdo smo skrbeli za naš planet,
zato se skoraj več tu ni dalo živet.

A v trenutku se je vse obrnilo na glavo
in nam odvzelo življenje, tisto ta pravo.

Od doma pobegnil je virus Korona,
po svetu potuje kot gnila limona.

Širi se hitro in ne izbira,
okuži vsakega, ki se ne izolira.

Umivamo, razkužujemo in maske imamo,
do drugih se zunaj vedemo, kot da jih ne poznamo.

Le tako bomo virus premagali
in s skupnimi močmi zmagali.

V karanteni že nekaj časa smo
in naši Zemlji zrak očistiti pomagamo.

Ko se družiti spet bomo smeli,
bomo vsi skupaj zelo veseli.

